e-Literar ing 46
CERCUL SCRIITORILOR INGINERI din A.G.I.R.
Supliment literar al revistei *UNIVERS INGINERESC* - Publicaţie trimestrială, Anul 12, Nr. 46 – 2024

„Universul este ciclic, omul, la fel; doar Dumnezeu ne vrea exponenţiali".

Nicol**ae VASILE**

Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI

Esența provocării vieții

Eu sunt.

Eu sunt eu, ar fi mai complet sau cu un fel de explicație, cu un fel de extensie, care să sublinieze, cu mai multă putere, ceea ce îmi doresc să se știe despre a fi eu însămi.

Poate pare inutilă această subliniere, însă acum și aici e nevoie de ea pentru a se-nțelege că totul ține, mai întâi, de propriul interior și că de acel prim *eu sunt* se poate întâmpla să se agațe tot felul de alte lucruri exterioare, dacă îl lăsăm liber.

Pentru că *eu sunt* lasă spațiu în dreapta sa, dacă omitem atât de micul punct final. De ce l-am omite? Fiindcă așa se-ntâmplă, de multe ori. Punctul e mic și pare să poată fi omis. Dar cuvintele au putere foarte mare și continuarea propoziției are un rost, are un obiectiv important, în spatele ei: acela de a-nțelege mai mult. Deoarece, în cele mai multe cazuri, oamenii și-au dorit să știe ceva în plus sau să facă ceva diferit și folositor pentru suflet, în plus față de ziua de ieri.

Este și cazul celor care au frecventat și au cunoscut, de-a lungul timpului, grupul de scriitori-inginerii de la „Literar ing", care a rămas activ ani de zile, cu același entuziasm al revederii lunare, fiecare scriind câte ceva bun de prezentat în fața colegilor și prietenilor.

Astăzi, însă, fără să-și dorească și decimați de greutatea zilei, mulți oameni își lasă puterea personală în mâinile altora și, în timp, culmea!, pe timpul vieții lor atât de prețioase, în sine, își lasă sufletul prin odihna – ca să nu spunem oboseala sau lenea – propriei minți. Se lasă subjugați prin propria minte, deci prin propria voință, la mâna altora, pe mințile perverse ale unora care, practic, hotărăsc ce să introducă cei mulți și neatenți în mințile și sufletele personale.

Nu ne mai trăim viețile personale, ci crâmpeie din ce ar putea să fie viețile noastre. Privim, ascultăm, ne lăsăm ui-miți, emoționați de ceea ce se întâmplă cu alții, prin intermediul unor emisiuni create de alții. Sigur, dacă intenția ar fi una bună, adică pentru a aduce bucurie interioară, vibrație înaltă și speranță, ar fi o soluție bună, însă atâta vreme cât ne lăsăm speriați, în fiecare zi, chiar la fiecare-nceput de oră, de alte forme de distrugere a bucuriei interioare prin emoțiile negative provocate de știri alienante, lucrurile nu au cum să stea mai bine în noi și cu noi.

Parcă am sta mereu pe marginea prăpastiei, parcă am privi mereu în groapa plină de cadavre sau de oameni care deja au fost aruncați în ea și sunt la limita supraviețuirii. Unii sunt arătați cum se agață de o ultimă rădăcină uscată de copac, alții urlând de durere... Suntem puși, tot timpul, cu fața spre un iad la care nu avem de ce să privim, iar în spatele nostru înfloresc cele mai frumoase flori și noi nu le putem privi pentru că le întoarcem mereu spatele.

Treptat, oamenii ajung să-și piardă chiar și puterea de a mai privi cu fața spre frumosul care există chiar la o-ntoarcere

de cap sau a propriului trup. Rămân înfipți în fotolii, pe canapele, iar o simplă discuție cu un prieten se transformă-ntr-un dialog despre cea mai abominabilă crimă despre care a auzit unul dintre ei sau despre toate-ntâmplările rele care există pe pământ.

Când încerc să opresc o astfel de discuție, cel cu care vorbesc continuă întrebător că dacă ni se poate întâmpla și nouă... Dar dacă nu ni se-ntâmplă? Pentru că măcar potențial sau procentual nu sunt chiar atât de mari „șansele" să fim uciși sau răniți exact ca în povestea altcuiva...

Dar dacă eu îmi doresc să spun că am văzut cum arată copacii din parcul de lângă casă? Dar dacă eu vreau să povestesc cum râdeau copiii printre picioarele celor mari sau ce cuvinte noi a mai învățat unul dintre ei și cum se pelticește sublim? Dar dacă azi soarele a strălucit toată ziua? Plictisitor, nu-i așa?!

Pentru scriitorii care se întâlnesc la Cercul „Literar ing", însă, exact aceste frumuseți îi adună laolaltă, îi animă și îi inspiră să scrie, mai ales poezii, așa cum îmi spunea cineva. Poate că, într-adevăr, inginerii simt nevoia de a-și sublima emoțiile, în esență, în poezie, în mod deosebit, așa cum se poate vedea și în revista noastră. Dar ceea ce se poate constata, la o privire mai atentă, e și că tot ei evoluează mereu, păstrând vie lumea naturală, nu cea artificială, contrafăcută, a știrilor care distrug, precum un șuvoi interminabil.

Pentru că veștile bune parcă nu ar mai putea să-nlocuiască marea emoție produsă de continuarea, timp de săptămâni întregi, a poveștii unui criminal în serie, vecin cu nu-știu-cine: privirea lui pusă în față, de sute de ori. Aceeași imagine a celor pe care i-a distrus, a rudelor înlemnite de durere și care speră să fie răzbunate, încercările de explicații, a ceea ce s-a petrecut, din partea specialiștilor și, mai ales, a nespecialiștilor, care ar spune: „Cum? Nu îți dai seama ce se-ntâmplă? E o inconștiență să nu știi!" Să nu știu ce? Ce anume să nu știu? Că s-a-ntâmplat o nenorocire? Că se caută vinovații, că se aruncă și mai multă mizerie într-un loc unde era deja prea multă?

Oamenii nu știu că știrea principală va muri foarte repede. Uneori, chiar și-ntr-o singură zi, când apare ceva nou, ceva prezentat cu și mai multă groază... Și tot așa!

Da! Există multă durere și cei mai mulți știm ce-nseamnă, chiar dacă nu devenim subiecte de știri naționale sau internaționale... Avem propriile dureri și încercări, pe care le trăim și la care adăugăm fricile incumbate de cei care știu ce au de făcut ca să trăiască bine chiar din ele, aducând mai multă frică și suferință celor din jur.

Refuz! Mulțumesc, am viața mea, pe care vreau s-o trăiesc!

Refuz să-mi mai introduc otravă emoțională programată de alții. Trăiri se pot obține prin propria experiență, prin alegerea unor opere de calitate, pentru a le contempla, a le privi măcar, în cazul tablourilor sau altor obiecte de artă, sau pentru a le citi, în cazul cărților sau articolelor din reviste, la care participăm și noi, membrii „Literar ing", scriind.

Valoarea duce spre valoare mai mare. Nicidecum dintr-o cantitate mare de nonvaloare nu se poate obține valoare. E imposibil! Dintr-o cantitate mare sau din ce în ce mai mare de știri abominabile nu se poate obține liniște sufletească. Poate coșmaruri în plus, frici până la teroare, transformarea vieții personale într-o închisoare a tenebrelor sau producerea unei desensibilizări emoționale, empatia reducându-și puterea etc.

Până la urmă, nimeni nu poate trăi în locul nostru, iar ridicarea din postura de victimă a poverii informațiilor inutile se poate face doar prin voință personală. Aceasta este esența provocării vieții: necuprinsul posibilităților de a exista în propria putere a sufletului.

Interviu-blitz, din 7 întrebări,

realizat de ***Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI****,*

cu

Corneliu C. CRISTESCU,

scriitor şi **jurnalist**:

„Poezia rămâne o pasiune a sufletelor sensibile, a sufletelor tinere”

1) ***Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI:*** *Locul în care ne-am cunoscut a fost chiar Cercul „Literar ing” al scriitorilor-ingineri şi acest lucru se întâmpla în toamna anului 2013, adică în primul an al grupării noastre de la A.G.I.R. şi vorbind, astfel, despre începuturi, când aţi constatat că aveţi înclinaţie către scris şi când aţi citit în public primul dvs. text?*

Corneliu C. CRISTESCU: Mă gândesc cu emoție și cu drag la începuturile noastre literare în cadru organizat, la *Cercul Literar Ing* de la AGIR, din anul 2013. Împreună și cu doamna Doina Bârcă, noi formam un trio de începători care nu ne expusesem public, adică nu publicasem nimic literar. Acum, sunt mândru de realizările literare și jurnalistice ale celor două *DOAMNE* din trio-ul nostru. Dorința de a scrie a fost în mine încă din perioada Gimnaziului, dar a început să se exprime, oarecum în taină, în perioada liceului, când un coleg și *prieten literar* a prezentat profesorului de limba română câteva poezii ale mele. Dar eu eram cunoscut în liceu ca participant la olimpiade de ...*matematică*! Numai că, la 10 ani de la terminarea liceului, profesorul mă prezintă ca fiind: *un matematician poet*, aspect care m-a surprins, dar m-a și încurajat. De atunci, scrisul a devenit pasiunea mea tainică, iar la terminarea facultății, am scris *Imnul promoției!* Public, am început să scriu articole științifice în două reviste de profil, unde eram redactor în colectivul de redacție, iar la una dintre ele, *Prelucrări la cald*, revista de specialitate a institutului de CD la care lucram, am devenit chiar *redactor-șef!* Tot în acea perioadă, la diferite evenimente colegiale, prezentam diferite poezii umoristice, dar mi-am creat și dușmani când am început să practic și ...epigrama, o altă pasiune a mea.

Acum, alături de colegul Ioan Ganea-Christu, care este președinte al *Clubului Cincinat Pavelescu al Epigramiștilor din București*, îndeplinesc funcția de secretar.

2) ***MMC:*** *După câte ştim, de ani buni, deja de-acum, poeziile ocupă un loc aparte între creaţiile dvs. Care este principala temă către care se orientează poeziile pe care le scrieţi în ultima perioadă?*

CCC: Da, este adevărat, poeziile ocupă un loc aparte în preocupările mele literare. Aș adăuga aici și epigrama, care, de asemenea, este aproape de sufletul meu. Am scris și o să mai scriu poezie, inclusiv istorică și chiar filosofică.

3) ***MMC:*** *Care credeţi că este rolul poeziei în societatea de azi şi cum poate ea să*

influenţeze dezvoltarea culturii noastre, în general?
CCC: Poezia rămâne o pasiune a sufletelor sensibile, a sufletelor tinere în general. Societatea de azi, prin învățământul de stat și privat, pune sufletele tinerelor vlăstare în contact cu creațiile poetice ale marilor poeți ai românilor, făcând să le vibreze inima și să descopere această comoară care este poezia. Poezia educă și modelează sufletele tinere, și, astfel, societatea va beneficia de generații de calitate din ce în ce mai ridicată. Cu asemenea generații de calitate, indiferent în ce domenii ale culturii vor activa, tinerii vor aduce un plus talent și de sensibilitate și, astfel, vor influența în bine dezvoltarea culturii naționale.

4) ***MMC:*** *Descrieți-ne, vă rog, pe scurt, modul în care ați depășit cel mai solicitant moment în scrierea uneia dintre cărțile publicate de dvs.*
CCC: Momente solicitante în scrierea cărților au fost, dar nu cruciale sau determinante. Dacă ne referim le actul de creație în sine, aș exemplifica responsabilitate pe care am avut-o când am scris poezii despre Mihai Viteazul, propunându-mi să fiu cât de cât la înălțimea personajului, față de care mă simțeam prea mic. Dacă ne referim la editarea cărților, au fost momente de cumpănă, dar cu răbdare și înțelegere de ambele părți, cărțile au apărut.

5) ***MMC:*** *Pe lângă literatură, vă regăsim și ca autor de articole în reviste culturale. Care este direcția de lucru a jurnalistului Corneliu Cristescu?*
CCC: Este adevărat, de ani de zile sunt colaborator la unele reviste literare cu creații literare, cu recenzii, dar și cu cronici literare de la anumite evenimente. Ca jurnalist, ceea ce eu cred că este mult spus, am început de câțiva ani și voi continua cu o serie de articole despre mari personalități istorice ale românilor.

6) ***MMC:*** *Ce se află în pregătire, pe masa dvs. de lucru, pentru viitorul apropiat?*
CCC: A plecat către editură o carte de poezii istorice, iar pe masa de lucru, cum spuneți dumneavoastră, se află în pregătire o carte de poezii filosofice. Atât!

7) ***MMC:*** *Ați construit, an de an, în ultimul deceniu, o carieră de scriitor și, în paralel, pe cea de jurnalist. Care sunt ingredientele de care are nevoie un tânăr aspirant pentru a porni pe un drum asemănător? Ce sfaturi aveți de dat pentru a-i fi mai ușor începutul?*
CCC: Am contribuit la lansarea, în cadrul *Cercului Literar Ing,* a unui tânăr foarte talentat, inginer ca și noi, chiar doctor inginer și tânăr cadru universitar, pe care l-am promovat în *Enciclopedia* domnului profesor Nicolae Vasile, pe care l-am sfătuit să înceapă să colaboreze la reviste literare, că are talent și cultură suficientă. Deci, ca să devină jurnalist, un tânăr trebuie să aibă cultură, talent la scris, convingere și încredere în ce face el, dar și în colaboratori, și să înceapă chiar cu revista noastră *Literar Ing*.

Elena Căpățînă

Spectrul politic intrat în sensul giratoriu

Dacă privești din punct de vedere matematic, spectrul politic este distribuit de-a lungul unei axe, pe care este ales un punct fix, numit origine sau centru, pentru ca pe axă, la stânga, respectiv la dreapta, să fie extremele spectrului. Aceste poziții politice, împărțite după anumite criterii, încearcă să convingă cetățenii de importanța unor ideologii. Care sunt acestea, care este diferența dintre ele și cât de mult reprezintă direcțiile generale ale unor mișcări politice, câteodată diametral opuse, ca cea de stânga și cea de dreapta, dar mai ales cele de centru, de centru stânga și de centru dreapta, doar „forța" lor o pot stabili. Că fiecare are o anumită prioritate, în funcție de ceea ce alege omul, de bună voie sau convins de diferite mijloace materiale, raționale și chiar spirituale.

Se spune că stânga se bazează pe „intervenția statului în economie", iar dreapta „garantează independența pieței economice", că stânga susține „interesele muncitorului" și „egalitatea rezultatului", dreapta pe cele „ale organizațiilor" și „egalitatea de șansă", iar pozițiile referitoare la originea și rolul legislației diferă în funcție de cultura politică. În plus, sunt considerate ca fiind cele mai moderate pozițiile apropiate de centru (centru-stânga și centru-dreapta).

Mă gândeam că ar trebui să-l osândim pe filosoful Aristotel, că el le-a vârât în cap ideile cu „Politica". Doar că el a inventat cuvântul politică pornind de la „polis", care în limba greacă înseamnă „cetate" (așezare, comunitate) și ceea ce a lăsat el scris are un scop precis: binele politic, dreptatea și avantajul comun, fără a se referi la vreun spectru politic. Că atunci când sunt impuse fel de fel de condiții, spectrul politic, cu sensurile lui spre stânga sau spre dreapta, se poate transforma într-un „sens giratoriu", prin extinderea punctului din centru la un cerc. Că sensul giratoriu, inventat de inginerul de trafic britanic Franck Blackmore prin 1960, se baza pe regula priorității vehiculelor aflate deja în intersecție, ar fi bine și necesar să fie aplicat și în politică, adică să se cedeze prioritatea față de partidele care se află deja în fruntea listelor, ca adevărate câștigătoare ale alegerilor.

„Giratoriul politic" ar permite schimbarea mai rapidă a direcţiei de mers și ar reduce considerabil „coliziunile și accidentele" dintr-un parlament, sau ale unei guvernări, determinându-i să asigure valorificarea, la un nivel corespunzător, a resurselor materiale, raționale și spirituale, fără a fi exploatate și puse la dispoziția altora în stare brută, rezolvând interese personale sau de grup, atunci când în „intersecție" se intră de-a valma și este necesar un „dirijor", sau un arbitru, care să impună reguli pentru „fluidizare". Că atâta timp cât altcineva dictează și impune regulile, „fluidizarea" se aplică și resurselor naturale și, mai ales, umane. Sunt și sensuri giratorii „turbo", care îi forţează pe participanţi (parlamentari, guvernanți) să-şi aleagă sensul de mers înainte de a intra în giratoriu (în parlament, la guvernare). „Benzile de rulare" sunt bine definite şi presemnalizate, eliminând astfel schimbările neaşteptate de sens în mijlocul sensului giratoriu.

Folosind modelul „giratoriu politic" există posibilitatea ca, în scurt timp, să funcționeze din ce în ce mai bine și să se continue, luând ca model giratoriile de pe autostradă, care permit schimbarea mai rapidă a direcţiei de mers, fiind construite la alt nivel faţă de autostrada propriu-zisă. Că, practic, este un sens giratoriu etajat şi permite participantului la trafic să îşi aleagă mai uşor sensul de mers sau rampa pe care vrea să intre pe autostradă. Înălțându-te pe vârfuri, poți avea o altă perspectivă asupra direcției în care să conduci o „cetate", o țară, un continent, având la îndemână sensul giratoriu „magic", cel mai eficient model și care este funcțional. Doar trebuie studiat și aplicat în „giratoriul politic".

Extrapolând, dacă într-un sens giratoriu pietonii sunt, de cele mai multe ori, protejaţi de insule înălţate între sensuri, unde aceştia se pot refugia când traversează, atunci, într-un giratoriu politic, cetățenii sunt protejați de măsuri aberante, care să le atingă demnitatea de om - de persoană cu multiple calități și capacități umane.

Cornelia Violeta POPESCU

Tablou pe pânză

pictoriței Veronica Ispas

Curioase s-atingă măcar dimineții
Înzoriții zulufi, ce-și revarsă parfumul,
Arcuite lăstare, ofrandă a vieții,
Înfloresc, căci curând dispărea-vor ca fumul.

În corsetele lor, receptacule pline,
Se adună petale gofrate-n zefir,
Cu migală pictate pe pânzele fine,
În culori ce aruncă sclipiri de porfire.

Răsfirate-n buchetul ce încă trăiește,
Răsfățatele roze se-nclină agale,
Reverențe sub care chiar pânza roșește
Când și harul vibrează în tușe regale.

Adina CRISTEA PALADA

Paris - FRANŢA

Buna

Privesc în zări de amintiri
Privesc cărări de ceață
Printre suave amăgiri
În cânt de dimineață,
Cu dor eu vreau să te adun
În ritm de poezie
Și între versuri să te pun,
Bunică scumpă mie.

Căci ești aici în mintea mea
la fiecare sară
ca să-ți privesc imaginea …
și gândurile-mi zboară
la casa noastră cu cerdac
unde eram copil,
parc-a trecut de-atunci un veac,
timp nemilos, fragil.

Rămân cu tine-n gând mereu,
bunica mea cea dragă,
dar tare îmi mai este greu,
nimeni să mă-nțeleagă.

Iuliana STAMATE

PLOAIE

Sunt tristă şi perle mă-nconjoară;
Afară natura cu ploaie mă omoară
Şi mă iubeşte iar şi iar mă lasă ...
Uitării care-n veac e tot frumoasă.

Odat'cu miezul lacrimilor mele,
Mai curg şiroaie stropi din stele
Şi mai cad gânduri care-au fost,
Iar astăzi n-au cam niciun rost.

Eu plâng şi natura plouă alături.
Doar ea mă-nţelege fără frânturi,
Mă alină şi chiar descarcă şi tace,
Îmi ţine mâna, eu merg ca pe ace.

Stropi mici cu miros sărat de ocean
Mă cheamă sec în largul fără alean.
Să fiu doar eu şi natura-mpreună,
Sprijinite corect fără să iasă furtună.

Plângând împreună cu tine natură,
Urletul piere, nu-mi iese din gură.
Ploaie e-n sus şi-mprejur peste tot ...
Doar tu mă primeşti aşa făr'un zlot.

BUZUNARUL CU POEZII

de **Constantin–Nicolae GAVRILESCU**
Editura Editgraph

Parafrazând proverbul în care se spune că “pofta vine mâncând”, lui Constantin–Nicolae GAVRILESCU pofta i-a venit scriind. A pierdut un tempo cu apariţia primului volum, dar acum cred că a intrat pe o turnantă favorabilă creaţiei.

I-a prins gustul şi nu se mai opreşte!

Cu acest nou volum, BUZUNARUL CU POEZII, vărsătorul Costică a revărsat în continuare atâta iubire în poeziile sale, fie pentru femeia numai de el ştiută, fie pentru tot ce mişcă sau nu mişcă în natură: plante, animale, anotimpuri, …

Romantic şi nostalgic, Constantin–Nicolae GAVRILESCU dovedeşte că are o inimă mare ce vibrează la spectacolul naturii!

Acest volum ne confirmă faptul că un inginer talentat şi în poezie (şi nu un poet în inginerie!) poate să-şi cristalizeze un stil în ale scrisului. De-acum cristalul trebuie doar şlefuit!

Pare hotărât, fără să-l mai îndemne cineva, să ne mai dăruiască un rondel sau un sonet, o baladă ori o poveste, un vis sau o cugetare din buzunarul său căptuşit cu poezii…

Ioan GANEA-CHRISTU
(din postfaţa volumului)

VISUL UNEI NOPŢI DE VARĂ...

Neputând
să facă pasul
aşa de mare,
conştient, gândul,
din dorinţa de realizare
a înflorit în
visul nopţii...
care s-a sfârşit.

SUNETUL TOAMNEI

Aud cum plânge toamna
în pomii goi de frunze,
din nou venit-a Doamna
din glas să fredoneze.

Plecaţi voi, păsări rare,
unde e cald şi bine,
de-acuma frig răsare
iar caldul nu rămâne.

Şi omul plânge trist,
priveşte norii gri,
la fel cum un artist
simte emoţii vii.

SUNT ZIDARUL CASEI MELE

Voi clădi acum cu gândul
sunt zidarul casei mele,
chiar de înconjur Pământul
am să-nving cerul cu stele.

Să-mpac inima şi sufletul
cum erau în noapte visele,
voi clădi acum cu gândul
sunt zidarul casei mele.

Ăsta-i rodul minţii mele,
să alung din viaţă răul,
doar iubirea şi amorul
să-mi clădească zilele.

Voi clădi acum cu gândul
sunt zidarul casei mele.

Corneliu CRISTESCU

VIAȚA, CLIPĂ DE VEȘNICIE

(*Intuindu-l pe Lucian Blaga***)**

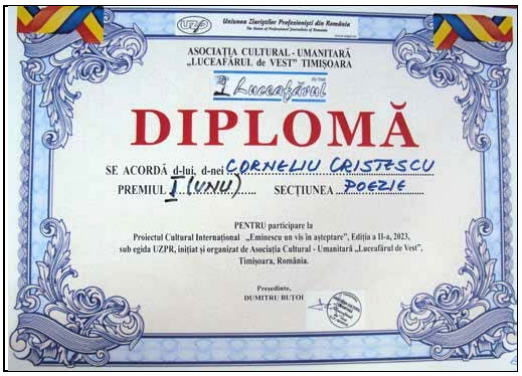
În timpul cosmic ce se scurge,
Suntem ca-n focuri o scânteie
Și-n ochi albaștri de femeie,
O lacrimă ce dă când plânge.

Ne macină pe rând trufia
Și egoismul rău și rece,
Dar timpul pe sub ochi ne trece,
Iar noi dorim tot ...veșnicia!

Și veacul cât va fi să fie,
Trăim în miezul acestei ere,
Cu clipe dulci, dar efemere,
Ne batem pentru ...veșnicie!

Destinul ni se scurge ferm
Prin spațiile siderale,
Ne vrem cu împliniri astrale,
Nemuritori, cât mai eterni!

Dar viața noastră este clipa
De existență-n Univers,
Și-am vrea s-o mai trăim invers,
Când îngerul ne frânge aripa!

Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România

ASOCIAȚIA CULTURAL - UMANITARĂ
„LUCEAFĂRUL de VEST" TIMIȘOARA

Luceafărul

DIPLOMĂ

SE ACORDĂ d-lui, d-nei CORNELIU CRISTESCU
PREMIUL I (UNU) SECȚIUNEA POEZIE

PENTRU participare la
Proiectul Cultural Internațional „Eminescu un vis în așteptare", Ediția a II-a, 2023,
sub egida UZPR, inițiat și organizat de Asociația Cultural - Umanitară „Luceafărul de Vest",
Timișoara, România.

Președinte,
DUMITRU BUTOI

Premiul I la secţiunea **POEZIE**
la Concursul de creaţie literară
Eminescu, un vis în aşteptare,
ediţia a II-a, 2023 iniţiat şi organizat, sub egida UZPR, de către *Asociaţia Culturală Umanitară Luceafărul de Vest*

17 iulie 2024

VIAŢA ÎN RITMURI DIURNE

(*Dinspre Lucian Blaga*)

Viaţa se scurge pe sub ochi implacabil,
În jocul de zile şi nopţi. Lăudabil
Rămâne în om doar dorinţa firească
De-a şti, de-a înţelege creaţia cerească!

Ne-ndeamnă uimirea, ne-ndeamnă şi gândul,
Mirarea ne prinde pe toţi ani de-a rândul,
Cum ziua ce pornit-a din zori către apus,
E-nchisă-n cerc de noaptea ce s-a contrapus!

Din noaptea cea mare cu zori de lumină,
Ne-aprindem să ardem o zi-ntreagă şi plină.
Purcedem spre viaţă, purcedem spre moarte
Şi ziua ne-mpinge-n albastru spre noapte.

Iar noaptea, feeric, trăim către ziuă,
Căci timpul nu-ţi bate nici apa în piuă.
În liniştea nopţii ne spunem în şoapte,
Că ziua ce vine se naşte din noapte.

Viaţa-i aşa precum se şi spune,
Trăim repetabil în cicluri diurne.
Din noaptea trăită se naşte o zi,
Iar ziua se duce din ce-a fost, spre ce-a fi!

Să ardem mistere, să-nvingem un zid,
Creăm alte taine şi legi ce ucid.
Sporim ne-nţelesuri, spunând ce-i de spus
Iar ziua se topeşte înghiţită de-apus!

Iar cercul de cercuri ce viaţa-l închide,
Ne prinde adesea lucrând piramide.
Că noaptea ce vine, altei zile-i precede,
Vieţii ce trece, oare ce îi succede?

Aurel Ştefan ALEXANDRESCU

(Alex)

prag de dunăre

neam de grâu neam de câmpie
dunăre ni s-au părut
toate râurile verii
câte s-or fi petrecut

dinspre ţările de iarbă
peste vama de pământ
dintr-o margine de umbră
peste ţara din cuvânt

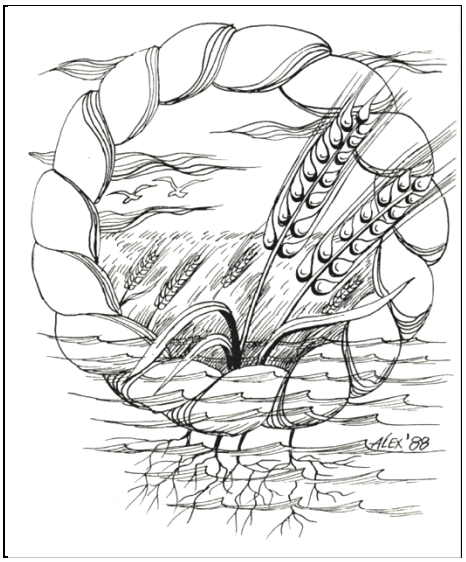
câte toamne au trecut
câte toamne mai avem
poate doar ni s-a părut
că murim şi înviem

neam de grâu cu frica apei
ne-am scăldat trupul în pleavă
şi în pulbere de stele
prin trifoi şi prin otavă

noaptea fluviul ne amână
în solstiţii şi tăceri
albe râuri boreale
lasă sângelui averi

neam de grâu neam de câmpie
cât am fost şi mai iubim
pragul dunării adică
semnul nostru legitim

Nicu DOFTOREANU

TANGOU DESCÂNTAT

Motto:
Când eram mai tânăr, puteam să-mi amintesc orice, indiferent dacă se întâmplase sau nu.
Mark Twain (1835-1910)

Descântec tăcut… refăcut din trecut,
Ne-nsoţeşte adesea-n poveste!
Nu este predicţie, respusă cu dicţie,
E chiar viitorul venit din izvorul
Ce-ntâmpină dorul,
Abia-ntrezărit… dar deja ivit!

Descântec plăcut… în cântec renăscut
Din fir busuioc ce-aduce noroc!
Pe loc lasă cerul… să-nghită fiorul,
Din marele vis.. de veacuri prezis,
Ce azi s-a prescris
Fiind nepotrivit de-a fi-ntrezărit
Din ivit coşmar de omul hoinar….
Răul necesar!

Descântec ursuz… **î**n drepturi repus
De glasul ideii pe…gaura cheii,
Se face scăpat,
Gândind... defazat şi cam deochiat
La ceea ce-ntr-una
Ascunde doar luna:
La timpul trecut… de oameni pierdut

Descântec curat… te-am reinventat
Când clipa mi-ai dat…
și-n dor m-ai lăsat!

TANGOUL PRIMULUI COPIL

STRIC !
Zilnic stric câte ceva.
De mic, de când mă ştiu am tot stricat:
Întâi am luat icoana copilăriei
şi am izbit-o-n zidul realităţii,
Apoi,
învingând puterea inerţiei,
M-am regăsit şi am încercat să lipesc bucăţile rămase,
Dar le-am găsit, risipite de suflarea imensităţii
În spaţiile nefolosite din celelalte trei dimensiuni.

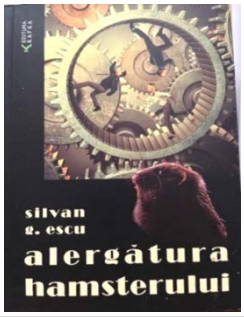
LE ADUN !
Le adun şi reuşesc să...

STRIC
conturul norilor care zdrenţuiesc cerul,
Dând depărtărilor aerul că încă mă doresc..
Dar ele nu-mi mai primesc umbra şi mi-o aruncă-n viaţa ta,
Unde …
reuşesc …să-ţi stric fericirea.
Totuşi nu mă opresc!

STRIC !
Stric mai departe metodic:
Bucăţică cu bucăţică!
Până când aproape-am terminat de stricat.
A mai rămas doar o singură floare,
Pe care parc-am mai văzut-o undeva!
De-aceea, încercând să n-o strivesc,
Deoarece pentru o floare merită să facem orice sacrificiu,
Iau micuţul ghem de viaţă în braţe
Şi-ncerc să-l desfăşor căutându-i capătul
Însă, definind conturul anilor pierduţi,

STRIC…
farmecul curiozităţii
Pentru că-n clipa-n care ajung la capăt…
PIERD!

Silvan G. ESCU

Alergătura hamsterului
Editura KAFKA

Aurel Ştefan ALEXANDRESCU

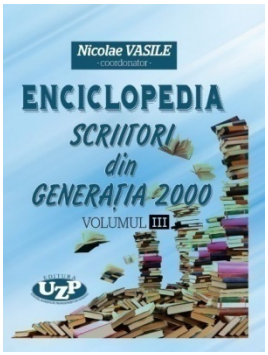
Elegii de câmpie
Editura EIKON

Ionel MARIN

ÎN CONSTELAŢIA FIINŢEI
Editura BOGDANIA

Nicolae VASILE

ENCICLOPEDIA
SCRIITORI DIN GENERAŢIA 2000
Vol. III - Editura UZP

Revista de creaţie şi cultură
BOGDANIA, Nr. 123-124

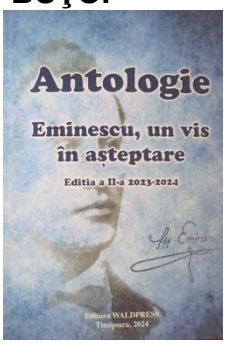
Genovel-Florentin FRĂŢILĂ

TEINO KOR
Editura Creator

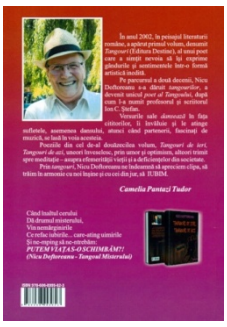
Dumitru BUŢOI

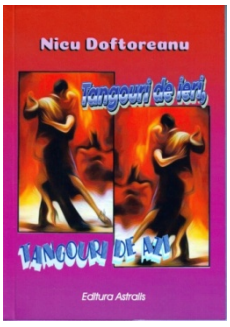

Antologie
Eminescu, un vis în aşteptare
Editura WALDPRESS

Nicu DOFTOREANU

TANGOURI DE IERI,
TANGOURI DE AZI
Editura ASTRALIS

Cervantes
Revistă Internaţională de Cultură – Nr. 58
Editura Cervantes

Cronica Timpului
Nr. 114 – 115

Anunţ important pentru membrii Cercului Scriitorilor Ingineri din AGIR şi ai colaboratorilor la suplimentul “Literar ing” al ziarului “Univers ingineresc”

Din motive personale, domnul Nicolae VASILE s-a retras din toate activităţile culturale ale AGIR, conform mesajului transmis prin e-mail în data de 31 iulie a.c.:

From: nvasile54@gmail.com
To: Mihai Mihaita
Cc: Ganea Ioan, Gheorghe Indre, Mihaela Cazimirovici, Libraria A.G.I.R., Negut Daniel
Wed, Jul 31 at 8:48 AM

“Domnule președinte Mihai MIHĂIȚĂ,
Vă comunic prin prezentul mesaj că, începând de azi, din motive personale, mă retrag din toate activitățile culturale legate de AGIR.
Vă mulțumesc tuturor pentru colaborarea pe durata celor 11 ani de activitate a Cercului "Literar ing" și doresc succes celor care vor prelua activitățile respective!
Cu deosebit respect,
Nicolae VASILE”

Ca urmare, după mai multe propuneri la care cei vizaţi (Gheorghe INDRE, Ioan GANEA-CHRISTU sau Corneliu CRISTESCU) nu au răspuns afirmativ, din diferite motive, sugestia secretarului actual al cercului, Ioan GANEA-CHRISTU s-a dovedit a fi cea mai bună soluţie pentru a prelua coordonarea cercului, şi anume Viorel MARTIN, preşedinte şi al Cercului Inginerilor Epigramişti din AGIR.

La convocarea domnului Mihai MIHĂIŢĂ, preşedintele AGIR, în data de 1 oct. a avut loc o întâlnire care a condus, în urma consultărilor, la alegerea în funcţia de preşedinte al cercului, a d-lui **Viorel MARTIN,** vicepreşedinte, **Corneliu CRISTESCU**, iar secretar a rămas **Ioan GANEA-CHRISTU**.

În privinţa colectivului de redacţie al publicaţiei trimestriale (devenită de-acum, revistă) „Literar ing”, dar tot cu statut de supliment literar al ziarului „Univers ingineresc”, acesta rămâne practic la fel, cu menţiunea că Ioan **GANEA-CHRISTU** devine **redactor-şef**, iar domnul Viorel MARTIN intră ca membru în colectivul de redacţie.

Cei trei (care şi până acum au fost puternic implicaţi în desfăşurarea activităţilor specifice ale cercului) s-au declarat dispuşi să coordoneze în continuare activitatea fructuoasă a Cercului.

(IGC)

Colectiv de redacţie:
Redactor şef: Nicolae VASILE
Secretar general de redacţie: Ioan GANEA-CHRISTU
Redactori: Mihaela-Mariana CAZIMIROVICI, Corneliu CRISTESCU, Ovidiu ŢUŢUIANU
Corector: Cornelia Violeta POPESCU

Potrivit legii, întreaga răspundere pentru conţinutul materialelor publicate în Suplimentul literar revine autorilor acestora.
Toate numerele Suplimentului literar sunt postate pe site-ul: www.agir.ro